

30 И тогáва ще да се мѣни
знаменїе то на-Сына чело-
вѣческаго на неко то: и то-
гáва ще да заплачатъ сички

те колѣна земни, и ще да
відатъ Сына чловѣческаго,
които йде на ѿглацы те не-
бесни съ сила и слава голѣма.

31 И ще да прѣти Йг҃лы те-
си съ трѣбенѣ гласъ голѣмъ
и ще да сокератъ избранны
те неговы ѿ четыри тѣ вѣ-
трове, и ѿ краища та на-не-
беса та, до дрѣги те краища
тѣхни.

32 Я ѿ смоковница та се
найдете на прѣтча та: когато
вече вѣйки те и станатъ млѣ-
ды, и листа та и проникнатъ,
зайдите, защо є близъ жатва
та.

33 Такъ и вѣе, когато вѣ-
дите сички те тіа, зайдите, че
є близъ при вратѣ та.

34 Известни ви говоримъ:
не ще да прѣиде тола рѣдъ,
доколѣ не вѣдатъ сички те тіа.

35 Неко то и земля та ще
прѣидатъ: а мой те словеса
не шатъ да прѣидатъ.

36 Я за ѿный денъ и часъ
никой не знае, нито Йг҃ли те
небесни, токмо ѿтѣцъ мой
самъ.

37 И каквото є былъ въ дни
те Нѣви: така ще да вѣде
и дохѣданѣ то на Сына чело-
вѣческаго.

38 Защо то каквото вѣха въ
дни те ѿнѧя предъ потопатъ,

гадѣха и пїеха, и женахасе, и
за мажж ѿваха, до ѿнзи
дѣнь, въ които влѣзе Нѣвъ въ
ковчегата:

39 И не разумѣха, дойдѣ
вода та и видигна сички те:
така ще да вѣде и дохѣданѣ
то на-Сына чловѣческаго.

40 Тога вѣда се вѣ-
датъ на нива та: єдинъ се
зѣма, а драго се ѿстѣва.

41 Две ще да мѣлатъ въ
воденица та: єдна та се зѣма,
а драга та се ѿстѣва.

42 Стойте прѣче вѣдни,
защо не знаете, въ които часъ
ще дойде Господь вѣжа.

43 Я това зайдите, защо ако
бы знаѧлъ Господаро на-кѫща
та въ коѧ стрѣжа (презъ ноци
та) ще дойде хайдѣтино, стоялъ
бы вѣденѣ, и не бы далъ да
мѣ подкопатъ кѫща та.

44 Заради това и вѣе вѣ-
дете готови: че въ които часъ
не мыслите, Сынъ чловѣ-
чески ще да дойде.

45 Кой є прѣче ѿный вѣ-
ренъ слага и мѣдро, когото є^т
поставилъ Господаро мѣ надъ
слаги те си домашни, да имъ
дѣва мястїе то на време то
имъ:

46 Благенъ є ѿный слага,
когото, като дойде Господаро
мѣ, ще го намѣри че прѣви
така.

47 Бойстина ви говоримъ:
че надъ сицкото си ѹманѣ ще
да го постави.